

॥ १० ॥ क्रोधवेगबलात्कृतः क्रोधावेशपरवशः ॥ ११ ॥ कृच्छ्रगतस्यमौनव्रतधरस्य राजाचासौ किल्बिषीच राजकिल्बिषी ॥ १२ ॥ आशीविषः दंष्ट्राविषः ॥ १३ ॥ नेतानेष्यति ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥
 सौतिरुवाच श्रुत्वैव मृषिपुत्रस्तु शवंस्कंधे प्रतिष्ठितं ॥ कोपसंरक्तनयनः प्रज्वलन्निव मन्युना ॥ १० ॥ आविष्टः सहिकोपेन शशापनृपतिं तदा ॥ वार्युप
 स्पृश्यते जस्वी क्रोधवेगबलात्कृतः ॥ ११ ॥ शृंग्युवाच योऽसौ वृद्धस्य तातस्य तथा कृच्छ्रगतस्य ह ॥ स्कंधे मृतं समास्त्राक्षीत्पन्नगं राजकिल्बिषी ॥ १२ ॥
 तं पापमति संक्रुद्धस्तक्षकः पन्नगेश्वरः ॥ आशीविषस्तिग्मतेजामद्वाक्यबलचोदितः ॥ १३ ॥ सप्तरात्रादितो नेतायमस्य सदनं प्रति ॥ द्विजानामवमं तारं कुरु
 णामय शस्करं ॥ १४ ॥ सौतिरुवाच इति शस्त्राऽति संक्रुद्धः शृंगी पितरमभ्यगात् ॥ आसीनं गोव्रजे तस्मिन् बहंतं शवपन्नगं ॥ १५ ॥ स तमालक्ष्य पि
 तरं शृंगी स्कंधगतेन वै ॥ शवेन भुजगेनासीद्भूयः क्रोधसमाकुलः ॥ १६ ॥ दुःखाच्चाश्रूणि मुमुचे पितरं चेदमब्रवीत् ॥ श्रुत्वे मांधर्षणां तात तव तेन दुरात्मना ॥
 ॥ १७ ॥ राज्ञा परिक्षिता कोपादशर्पंतमहं नृपं ॥ यथार्हं तिस्र एवो ग्रंशापं कुरुकुलाधमः ॥ सप्तमेहनितं पापं तक्षकः पन्नगोत्तमः ॥ १८ ॥ वैवस्वतस्य सदनं
 नेता परमदारुणं ॥ तमब्रवीत्पिता ब्रह्मंस्तथा कोपसमन्वितं ॥ १९ ॥ शमीक उवाच न मे प्रियं कृतं तात नैष धर्मस्तपस्विनां ॥ वयं तस्य नरेन्द्रस्य विषये नि
 वसामहे ॥ २० ॥ न्यायतोरक्षितास्तेन तस्य पापं न रोचये ॥ सर्वथा वर्त्तमानस्य राज्ञो ह्यस्मद्विधैः सदा ॥ २१ ॥ क्षंतव्यं पुत्रधर्मो हि हतो हंति न संशयः ॥ यदिरा
 जान संरक्षेत्पीडानः परमा भवेत् ॥ २२ ॥ न शक्यमचरितुं धर्मं पुत्रयथा सुखं ॥ रक्षमाणा वयं तातराजभिर्धर्मदृष्टिभिः ॥ २३ ॥ चरामो विपुलं धर्मं तेषां भागो
 ऽस्ति धर्मतः ॥ सर्वथा वर्त्तमानस्य राज्ञः क्षंतव्यमेव हि ॥ २४ ॥ परिक्षितुं विशेषेण यथाऽस्य प्रपितामहः ॥ रक्षत्यस्मांस्तथाराज्ञारक्षितव्याः प्रजाविभो ॥ २५ ॥
 तेनेह क्षुधितेनाद्यश्रांतेन च तपस्विना ॥ अजानता कृतं मन्ये व्रतमेतदिदं मम ॥ २६ ॥ अराजके जनपदे दोषा जायंति वै सदा ॥ उद्धृतं सततं लोकं राजा दंडेन शा
 स्तिवै ॥ २७ ॥ दंडात्प्रतिभयं भूयः शांतिरुत्पद्यते तदा ॥ नो द्विग्नश्चरते धर्मो नो द्विग्नश्चरते क्रिया ॥ २८ ॥ राज्ञा प्रतिष्ठितो धर्मो धर्मात्स्वर्गः प्रतिष्ठितः ॥ राज्ञो यज्ञ
 क्रियाः सर्वा यज्ञा देवाः प्रतिष्ठिताः ॥ २९ ॥ देवा दृष्टिः प्रवर्तेत दृष्टेरोषधयः स्मृताः ॥ ओषधिभ्यो मनुष्याणां धारयन्सततं हितं ॥ ३० ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ विषये देशे ॥ २० ॥ तस्य पापं द्रोहं सर्वथा अस्मात्पराधेनापि वर्त्तमानस्य ॥ २१ ॥ हतो नाशितो धर्मो हंत्येव धर्मनाशमेवाह यदीत्यादिना ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ राज्ञा परिक्षि
 तारक्षितव्याः अस्य नाशे प्रजोच्छेदकृतं पापं तवेति भावः ॥ २५ ॥ व्रतं अजानतेति संबंधः ॥ २६ ॥ दोषादस्युपीडादयः जायंति उद्भवन्ति ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ धारयन् कुर्वन्मनुष्याणां हितं ॥ ३० ॥